

PAWEŁ SITEK

University of Economics and Human
Sciences in Warsaw, Poland

ORCID iD: 0000-0002-4625-8803

PROBLEMATYKA DZIEDZICZENIA SCHEDY SPADKOWEJ PRZEZ MAŁOLETNIEGO – INTERDYSCYPLINARNE STUDIUM PRZYPADKU

THE ISSUE OF INHERITANCE OF AN INHERITANCE BY A MINOR – AN INTERDISCIPLINARY CASE STUDY

ABSTRACT

The right to a court is guaranteed in Article 45 of the Constitution. The problem arises when a minor has valuable real estate in her inheritance, but does not have current funds to conduct necessary and urgent court proceedings – In the discussed case study, courts of all instances refused to exempt the minor from court costs due to the real estate she owns, incomprehensibly disregarding the argument that she does not have financial resources – they prevented the conduct of proceedings based on Article 189 of the Code of Civil Procedure (a lawsuit to determine the non-existence of a loan agreement for approx. PLN 1.2 million). The research objective was the issue of inheritance of inheritance by a minor heir in the Polish legal system. In particular, a case study was undertaken in several completed court proceedings concerning the same minor heir. The planned and implemented case study is interdisciplinary in nature, due to the fact that it concerns civil and criminal law, but also the economics of proceedings and selected aspects. Of course, only selected trials have been analyzed and discussed in the article due to their key significance for the interests of the minor heir. The number of trials and criminal proceedings is much greater and for objective reasons it is impossible to discuss all of them in this research project.

KEYWORDS: *minor, testator, heir, inheritance, contesting inheritance*

STRESZCZENIE

Prawo do sądu zostało zagwarantowane w art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., nr 78, poz. 483 z późn. zm.). Problem powstaje gdy małoletnia posiada w schedzie spadkowej wartościowe nieruchomości, lecz nie posiada środków bieżących na prowadzenie koniecznych i pilnych postępowań sądowych. W omawianym studium przypadku, sądy wszystkich instancji odmówiły zwolnienia małoletniej z kosztów sądowych z uwagi na posiadane nieruchomości, lekceważąc w sposób niezrozumiały argumentację, iż nie posiada środków pieniężnych, czym uniemożliwiały prowadzenie postępowania w oparciu o art. 189 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 z późn. zm.), (pозew o ustalenie nieistnienia umowy pożyczki na ok. 1,2 mln zł), (zob. szerzej Żyznowski, 2021, s. 919-930).

Celem badawczym stała się problematyka dziedziczenia schedy spadkowej przez małoletnią spadkobierczynię w polskim systemie prawnym. W szczególności podjęto studium przypadku w kilku zakończonych postępowaniach sądowych, dotyczących tej samej małoletniej spadkobierczyni. Zaplanowane i zrealizowane studium przypadku ma charakter interdyscyplinarny, z uwagi na fakt, że dotyczy prawa cywilnego i karnego, ale również ekonomiki postępowania. Oczywiście w ramach artykułu

przeanalizowane i omówione zostały tylko wybrane procesy z uwagi na kluczowe ich znaczenia dla interesu małoletniej spadkobierczyni. Liczba procesów i postępowań karnych jest znacznie liczniejsza i z przyczyn obiektywnych niemożliwe jest omówienie wszystkich w tym projekcie badawczym.

SŁOWA KLUCZOWE: *małoletni, spadkodawca, spadkobierca, scheda spadkowa, podważenie dziedziczenia*

WPROWADZENIE

Problematyka dziedziczenia schedy spadkowej przez małoletniego, wydaje się odpowiednio uregulowana w przepisach Kodeksu cywilnego, od wprowadzenia przez ustawodawcę dziedziczenia przez małoletniego z dobrodziejstwem inwentarza. Wieleletnia praktyka i doświadczenia nabyte podczas prowadzenia spraw spadkowych w imieniu małoletnich, doprowadziły do potrzeby interdyscyplinarnego zbadania faktycznych zagrożeń dla płynnego dziedziczenia przez małoletniego spadkobiorcę.

Celem badawczym stała się problematyka dziedziczenia schedy spadkowej przez małoletnią spadkobierczynię w polskim systemie prawnym. W szczególności podjęto studium przypadku w kilku zakończonych postępowaniach sądowych, dotyczących tej samej małoletniej spadkobierczyni. Zaplanowane i zrealizowane studium przypadku ma charakter interdyscyplinarny, z uwagi na fakt, że dotyczy prawa cywilnego i karnego, ale również ekonomiki postępowania. Oczywiście w ramach artykułu przeanalizowane i omówione zostały tylko wybrane procesy z uwagi na kluczowe ich znaczenia dla interesu małoletniej spadkobierczyni. Liczba procesów i postępowań karnych jest znacznie liczniejsza i z przyczyn obiektywnych niemożliwe jest omówienie wszystkich postępowań w tym projekcie badawczym.

Autorowi zależało na naukowym zbadaniu rozległego kazusu z uwypukleniem, iż mechaniczne stosowanie procedur procesowych jest niewystarczające, wręcz może okazać się spóźnione i szkodliwe dla interesu małoletniej spadkobierczyni.

W tym kontekście należy postawić pytania problemowe: kto i na jakim etapie powinien przygotowywać diagnozę zagrożeń dla dziedziczenia przez małoletnią? czy profesjonalny pełnomocnik z zasady posiada wystarczającą

wiedzę aby interdyscyplinarnie planować, realizować, reagować i modyfikować strategię w zależności od nowych zagrożeń ? Prawo do sądu zostało zagwarantowane w art. 45 Konstytucji (Tuleja, 2023, s. 168-174).

Co w takim razie w przypadku, gdy małoletnia w schedzie ma wartościowe nieruchomości, lecz nie posiada środków bieżących na prowadzenie koniecznych i pilnych postępowań sądowych ? Badania diagnostyczne zostały przeprowadzone w oparciu o prawomocnie zakończone trzy postępowania sądowe z zasygnalizowaniem innych postępowań.

Badania diagnostyczne przeprowadzono w ramach studium przypadku, obejmującego proces nietypowego przejmowania i zarządzania schedą spadkową przez osobę małoletnią.

Zastosowano również metodę empiryczną, polegającą na analizie akt spraw sądowych oraz akt postępowań przygotowawczych w sprawach karnych, do których autor posiadał dostęp jako profesjonalny pełnomocnik. W badaniach wykorzystano metodę formalno-dogmatyczną, której celem było zbadanie obowiązujących przepisów prawa, ich wykładni oraz ich zastosowania w praktyce. Skoncentrowano się na analizie treści norm prawnych, uwzględniając ich umiejscowienie w systemie prawnym. Wykorzystano przy tym wykładnię logiczno-językową, analizując reguły znaczeniowe i konstrukcyjne oraz schematy rozumowań prawniczych. Uwzględniono także dyrektywy wykładni systemowej, funkcjonalnej i celowościowej. Ponadto posłużono się metodą dogmatyczną, polegającą na analizie norm prawnych, została uzupełniona podejściem empirycznym, obejmującym badanie poglądów przedstawicieli doktryny prawa oraz interpretację norm prawnych zawartą w piśmiennictwie prawniczym.

PODWAŻENIE DZIEDZICZENIA PRZECIWKO MAŁOLETNIEJ SPADKOBIERCZYNI

W dniu 01.06.2023r. nagle zmarł przedsiębiorca i ojciec jednego dziecka – córki. Od kilku lat spadkodawca pozostawał osobą rozwiedzioną, a była żona zamieszkiwała z córką oddzielnie. Byli małżonkowie i ich rodziny żyły we wzajemnej niechęci i bez regularnego kontaktu. Nagła śmierć spadkodawcy zaskoczyła wszystkich zainteresowanych.

Matka jedynej małoletniej spadkobierczyni, wobec niespodziewanych okoliczności, od początku korzystała z pomocy profesjonalnego pełnomocnika. Pogrzeb i towarzyszące czynności zorganizował brat zmarłego z babką (matka zmarłego).

Następnie matka spadkobierczyni, jako jedyny przedstawiciel ustawowy w dniu 7.06.2023r. przeprowadziła postępowanie spadkowe poprzez sporządzenie przez Notariusza Protokołu Dziedziczenia i Aktu Poświadczenia Dziedziczenia na rzecz jedynej spadkobierczyni, potwierdzający, że spadek na podstawie ustawy dziedziczy w całości córka spadkodawcy. Notariusz sporządził również protokół z przebiegu czynności dokonanych w związku z poszukiwaniem w Notarialnym Rejestrze Testamentów (NORT), z którego wynika, iż w systemie NORT brak jest wpisów o podanych danych wyszukiwania (zob. komentarz do art. 95(aa) ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1001), Gonet (red.), 2022, s. 564-565).

Na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia, matka małoletniej spadkobierczyni zwróciła się telefonicznie do brata spadkodawcy w celu omówienia zaistniałej sytuacji dotyczącej spadkobrania przez małoletnią córkę. Brat zmarłego od samego początku, poza wyraźną niechęcią osobistą, werbalnie przekonywał matkę małoletniej aby odrzuciła spadek z powodu rzekomych długów w schedzie spadkowej i przyjęła najlepsze rozwiązanie jakim jest według niego – świadczenie rodzinne po zmarłym ojcu. W skład schedy spadkowej wchodziły: dom mieszkalny zmarłego, dom letniskowy i nieruchomość fabryczna, 99 udziałów w spółce z o.o., samochody, motocykl, skuter wodny, quad i zobowiązania ok. 600 tys. zł (US, pożyczka w PFP, i kredyt w banku). Cały majątek ruchomy i nieruchomy pozostawał w fizycznej dyspozycji brata zmarłego i osób z nim powiązanych, a wrogo nastawionych do małoletniej spadkobierczyni.

Po śmierci spadkodawcy w dniu 01.06.2023r. ale i po akcie poświadczenia dziedziczenia, matka małoletniej spadkobierczyni w ramach okresowych obserwacji, zauważyła ruch osób trzecich wokół składników schedy spadkowej. Zniknął samochód Volvo, wywożone były inne składniki w zakrytych samochodach. Dostępne środki prawne w Polsce, zmierzające do zatrzymania bezprawnych ruchów w schedzie spadkowej, w praktyce wymagają miesięcy a nawet lat procesów wydobywczych, na które składają się wpisy stosunkowe, koszty obsługi prawnej i rosnące ryzyko utraty wartości składników

poszukiwanych z jednoczesną niemożliwością regulowania zobowiązań w schedzie spadkowej.

W celu odwrócenia narastającej szkody w majątku małoletniej spadkobierczyni, konieczne było podjęcie ryzykownych ale koniecznych działań. Dlatego w nadzwyczajnej procedurze zostały przejęte przez prawowitą małoletnią spadkobierczynię 2 nieruchomości należące do schedy spadkowej, o czym szerzej w kolejnym podrozdziale niniejszego artykułu.

W dniu 14.07.2023r. małoletnia spadkobierczyni przejęła dom mieszkalny i dom letniskowy spadkodawcy, co wywołało dosłowną agresję brata zmarłego i osób z nim powiązanych.

Natomiast matka spadkodawcy (babka) przy wsparciu brata zmarłego w dniu 12.07.2023r. wniosła o podważenie dziedziczenia przez małoletnią i stwierdzenie dziedziczenia na podstawie testamentu, mimo że nigdy nie posiadała jakiegokolwiek testamentu sporządzonego przez spadkodawcę (złożyła merytorycznie pusty wniosek). Jednocześnie babka wnosiła o udzielenie zabezpieczenia spadku poprzez wstrzymanie wykonalności aktu poświadczenia dziedziczenia. Postanowieniem z dnia 25.08.2023r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia i wyznaczył termin rozprawy. (zob. szerzej o środkach zabezpieczania spadku, Uliasz, 2016, s. 82-105)

Pełnomocnik małoletniej spadkobierczyni w odpowiedzi na wniosek Babci, wniósł o oddalenie całego żądania w całości, podnosząc głównie fakt bezsporny, iż od momentu śmierci tj. 01.06.2023r. do 14.07.2023r. dom mieszkalny zmarłego był w wyłącznej dyspozycji Babci i brata zmarłego i jeżeli istniał testament odrębny to w sposób oczywisty wnioskodawczyni, przedłożyłaby go do toczącego się postępowania. W dniu 14.07.2023r. gdy małoletnia przejęła władztwo nad domem spadkodawcy, dom faktycznie został pozbawiony: serwera, laptopów, telefonów, dokumentów, pozostały dziesiątki pustych segregatorów, co potwierdzili wezwani na miejsce policjanci i wielu świadków towarzyszących małoletniej spadkobierczyni.

Mimo, że wniosek Babci o podważenie dziedziczenia był merytorycznie pusty, brat zmarłego stając jako świadek w Sądzie, zeznawał emocjonalnie bez wskazań merytorycznych. Postępowanie wszczęte przez babcię przy udziale brata zmarłego zakończyło się 4.12.2023r. uprawomocniło

w dniu 12.12.2023r. a doręczone pełnomocnikowi małoletniej spadkobierczyni 26.01.2024r.

Babcia i brat zmarłego poprzez przeanalizowane postępowanie, nie mając żadnych miarodajnych postaw, przez przeszło 6 miesięcy blokowali możliwość zarządzania schedą spadkową, w której czekały pilne do podjęcia kroki prawne w celu spłaty zobowiązań.

Mianowicie matka małoletniej spadkobierczyni pilnie potrzebowała zgody Sądu Rodzinnego do dokonanie czynności w imieniu córki tj. spłatenie kredytu w banku, spłatenie VAT, spłatenie pożyczki w PFP (wartość zobowiązań przekraczało 500 tys. zł), sprzedaż domu letniskowego, wykorzystanie środków pieniężnych uzyskanych z tytułu polisy ubezpieczeniowej po zmarłym spadkodawcy, wpisanie małoletniej spadkobierczyni do księgi udziałów, zwołanie nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki z o.o. (Zielińska-Wałączek, 2017, s. 40-43), w której małoletnia miała 99 udziałów.

Sąd Rodzinny po powzięciu wiadomości o toczącym się postępowaniu dot. podważenia dziedziczenia, zawiesił postępowanie. W praktyce spowodowało to brak możliwości regulowania zobowiązań, brak możliwości sprzedaży domku letniskowego i narastanie konkretnych wymiernych odsetek i kar (łącznie wynoszących 35 tys. zł). Fizyczna obecność w styczniu 2024r. prawomocnego postanowienia o odrzuceniu wniosku o podważenie dziedziczenia, umożliwiła przekazanie odpisu postanowienia przy piśmie z dnia 24.01.2024r. do postępowania przed Sądem Rodzinnym o podjęcie zawieszonego postępowania. Rzeczywiste zarządzanie schedą spadkową wiąże się również z wymiernym czasem potrzebnym na wznowienie i uzyskanie zgody Sądu Rodzinnego. Sąd Rodzinny na posiedzeniu w dniu 14.02.2024r. wyraził zgodę, postanowienie uprawomocniło się w dniu 22.02.2024r. a fizycznie zostało wydane 26.02.2024r. W tym momencie dopiero mogły zostać podjęte pierwsze kroki realnego zarządzania schedą spadkową. Nastąpiła spłata podatku VAT i spłata pożyczki w PFP, oraz poszukiwanie kupca na domek letniskowy.

Realne blokowanie działań małoletniej spadkobierczyni przez babcię i brata zmarłego trwało od czerwca 2023r. do końca lutego 2024r. czyli 9 miesięcy, a stanowiło to tylko jeden z obszarów działań prawnych i zarządczych.

POWÓDZTWO O PRZYWRÓCENIE POSIADANIA PRZECIWKO MAŁOLETNIEJ SPADKOBIERCZYNI

Jak zostało wyżej wspomniane, w dniu 01.06.2023r. zmarł spadkodawca, a w dniu 7.06.2023r. został sporządzony protokół dziedziczenia. Do pierwszych dni lipca 2023r. matka małoletniej próbowała poprzez kontakty z bratem zmarłego, ugodowo uzgodnić przekazanie 3 nieruchomości i składników ruchomych należących do schedy spadkowej. Brat zmarłego w całym skomplikowanym projekcie pełnił główną rolę i pełnił kierownictwo w grupie wrogich osób przeciwko małoletniej spadkobierczyni.

Wiedzą powszechną jest, iż w takich przypadkach należy pierw wykorzystać możliwości negocjacyjne zamykając je w rozsądnych ramach czasowych, odpowiednio kontrolując i zabezpieczając dowodowo każdy etap. Po mało efektywnych rozmowach telefonicznych i wiadomościach sms, konieczne było zawężanie obszaru negocjacji.

W dniu 30.06.2023r. w restauracji, miało miejsce spotkanie matki spadkobierczyni z bratem zmarłego dot. spraw formalnych m.in. przekazania kluczy do domu mieszkalnego spadkodawcy. Spotkanie pozornie przebiegło pomyślnie, i zostało umówione kolejne spotkanie w dniu 7.07.2023r. na godz. 16:00 już w domu spadkodawcy. W wiadomościach tekstowych brat spadkodawcy potwierdzał wiedzę o dziedziczeniu, określa warunki i życzenia, aby dbać o dom i psa. Brat zmarłego deklarował przekazanie *kluczy i dokumentów*. Zostały zabezpieczone dowody elektronicznej korespondencji pomiędzy matką spadkobierczyni a bratem spadkodawcy na okoliczność, iż strony prowadziły rozmowy, negocjacje w sprawie bezkonfliktowego przekazania kluczy do domu mieszkalnego spadkodawcy.

W dniu 07.07.2023r. na to spotkanie przyjechała matka spadkobierczyni z pełnomocnikiem i oczekiwała na przyjazd brata zmarłego od godz. 15:45 do godz. 16:15. Niestety brat zmarłego porzucił możliwość spotkania i jednocześnie przestał odpisywać na wiadomości tekstowe i zaprzestał odbierania połączeń telefonicznych. Powyższe spowodowało przekonania, iż brat zmarłego wraz z babcią zaczęli świadomie opóźniać, wręcz utrudniać inwentaryzację schedy spadkowej należącej do małoletniej po zmarłym jej Ojcu – konieczne stało się podjęcie zdecydowanych kroków prawnych i faktycznych.

Tego samego dnia, natychmiast zostało wysłane pismo z dnia 07.07.2023r. listem poleconym, kierowanym do brata zmarłego i babci – w celu wykazania faktu, iż prawowita spadkobierczyni zwróciła się z prośbą o wydanie nieruchomości wraz z kluczami. Pismo doręczone w dniu 11.07.2023r. o godz. 10:25. Następnie konieczne było zaplanowanie i zorganizowanie ryzykowej (trudnej) procedury wprowadzenia małoletniej w faktyczne posiadanie domu mieszkalnego i domu letniskowego należącego do schedy. Sprzyjającą okolicznością, było zaskoczenie, gdyż brat zmarłego wraz z babcią, byli przekonani, że panują nad wszystkim i we wszystkich kwestiach czasochłonność postępowań sądowych będzie ich sprzymierzeńcem. Według oceny pełnomocnika małoletniej spadkobierczyni, nikt tych domów nie zamieszkiwał i nie było mowy o naruszeniu posiadania. Został przygotowany zespół: 4 osoby do fizycznego zabezpieczenia zdarzeń (z zadaniem niedopuszczenia do jakiegokolwiek przemocy), ślusarz, kamerzysta i pełnomocnik z dokumentami dla organów ścigania. Wyznaczono możliwie bliski termin tj. piątek 14.07.2023r. godz. 8:00 jako początek przejmowania domu mieszkalnego. Termin i godzina wynikały z wiedzy o stylu życia brata zmarłego, iż cierpi na uzależnienia i rano będzie miał utrudnione podjęcie wrogich czynności. Następnie ważnym było to, iż po piątku jest sobota gdy małoletnia ze swoją rodziną mogą pilnować domu, a istniało ryzyko, iż w kolejnych dniach może nastąpić próba wrogiego odebrania przejętych domów.

W dniu 14.07.2023r. o godz. 7:20 zostało złożone na Komendzie Powiatowej Policji pismo informujące, że w dniu 14.07.2023r. prawowita właścicielka rozpocznie przejmowanie władztwa nad niezamieszkałą nieruchomością położoną w miejscowości X. Analogiczne pismo dot. nieruchomości w miejscowości Y.

W obecności małoletniej spadkobierczyni, towarzyszące jej osoby rozpoczęły swoją pracę o godz. 8:00 w dniu 14.07.2023r. ślusarz forsował zamki w furtce, następnie w domu, 4 kompetentne osoby zabezpieczały fizycznie, kamerzysta rejestrował czynności i stan faktyczny, pełnomocnik z rodziną spadkobierczyni towarzyszył. Sąsiedzi zawiadomili telefonicznie brata zmarłego, on zawiadomił policję o rzekomym włamaniu. Policja przyjechała na sygnałach dźwiękowych i świetlnych o 8:40, gdy małoletnia już zdążyła wejść do swojego domu. Z pewnym opóźnieniem przybył brat zmarłego w obecności swoich ochroniarzy. Brat zmarłego był w bardzo złej formie psychofizycznej i był agresywny, jego ochrona nie podjęła się przemocy i pozostała poza

posesję. Brat zmarłego był wulgarny i agresywny, obrażał pełnomocnika małoletniej, ślusarza i inne osoby, lecz nie spotkał się z odpowiedzią. Brat zmarłego żądał natychmiastowego przyjęcia od niego wniosku o włamanie i za głównego włamywacza wskazał pełnomocnika małoletniej. Ponadto brat zmarłego żądał wezwania techników kryminalistyki, co paradoksalnie stało się materiałem dowodowym w późniejszych procesach przeciwko niemu. Żądania brata zmarłego łącznie zaabsorbowały pracę 9 Policjantów. Technik kryminalistyki dokonał fotograficznego zabezpieczenia. Policjant w dniu 14.07.2023r. wykonał kilkadziesiąt zdjęć, które ujawniają generalnie dom mieszkalny spadkodawcy opustoszały, puste kilkadziesiąt segregatorów, pusty garaż i brak jakiegokolwiek dokumentacji, brak jakiegokolwiek samochodu zmarłego, brak skutera wodnego, brak serwera, brak telefonu zmarłego.

Brat zmarłego w obecności wielu świadków, kolejnych policjantów informował, że od 01.06.2023r. do 14.07.2023r. klucze od domu i posesji, miał wraz ze swoją matką tj. od śmierci brata i że przychodzili karmić psa.

Funkcjonariusze policji mieli problemy z interpretacją sytuacji i wydaniem jednoznacznych poleceń. Ostatecznie mimo krzyków brata zmarłego Policja oświadczyła, że na posesji i w domu zostaje małoletnia spadkobierczyni i towarzyszące jej osoby, natomiast brat zmarłego musi opuścić posesję, co zostało wykonane. Część ochrony małoletniej spadkobierczyni pozostała na posesji w miejscowości X, a druga część pojechała osób, w analogiczny sposób przejąć władztwo nad domem letniskowy, co się dokonało już bez komplikacji z bratem zmarłego spadkodawcy.

Trzecia nieruchomość należąca do schedy spadkowej miała inny stan prawny, gdyż najemcą nieruchomości fabrycznej była spółka AA Sp. z o.o. w której spadkobierczyni miała co prawda 99 udziałów, lecz nie mogła wykonywać swoich praw majątkowych i korporacyjnych zgodnie z ustawą z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 18 z późn. zm.), (prezes odmawiał zwołania NZW, gdyż współpracował z bratem zmarłego). W tym przypadku zastosowanie powyżej opisanego przejęcia nieruchomości skończyłoby się naruszeniem posiadania i niepotrzebnymi zarzutami uszczerplenia majątku osoby prawnej spółki AA.

Brat zmarłego spadkodawcy złożył wniosek o podejrzeniu popełnienia przestępstwa włamania się do domu mieszkalnego przez pełnomocnika

małoletniej (zakończona odmową wszczęcia z uwagi na brak znamion przestępstwa), wniosek do Okręgowej Izby Radców Prawnych (zakończona odmową wszczęcia). Następnie babcia złożyła w dniu 18.08.2023r. do Sądu Rejonowego pozew przeciwko matce małoletniej spadkobierczyni o przywrócenie naruszonego posiadania domu mieszkalnego spadkodawcy, przejętego przez małoletnią spadkobierczynię w dniu 14.07.2023r. a na świadka wskazała swojego syna (brata zmarłego). W uzasadnieniu powództwa, babcia podnosiła, iż zostało naruszone jej posiadanie, które wynikało z faktu, iż odwiedzała syna, doglądała go gdy był chory, przygotowywała mu posiłki, zajmowała się jego ogrodem. Ponadto babcia w powództwie naruszała dobra osobiste twierdząc, iż matka małoletniej *włamała się* do domu mieszkalnego.

W odpowiedzi na pozew, matka małoletniej spadkobierczyni wniosła o oddalenie powództwa w całości i o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z wiadomości sms oraz pism pomiędzy stronami na okoliczność wykazania faktu stanu wiedzy stron i ich twierdzeń. W uzasadnieniu stanowiska matka małoletniej spadkobierczyni podniosła, iż powództwo w całej swej rozciągłości jest bezzasadne, twierdzenia chybione a dowody nie wypełniają norm art. 6 i 232 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 z późn. zm.).

Powódka (babcia) opierając swoje roszczenie o przywrócenie stanu posiadania była zobowiązana wykazać się legitymacją czynną do wytoczenia powództwa posesoryjnego poprzez wykazanie i udowodnienie faktu bycia posiadaczem w rozumieniu art. 336 k.c. (Sitek, LEX/el. 2024, art. 336).

Powódka nie udowodniła faktu, iż to Powódka: faktycznie władała nieruchomością jak właściciel, jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą.

Twierdzenia Powódki, zostały skontrolowane przez pełnomocnika Pozwanej (matki małoletniej spadkobierczyni) poprzez zadanie zasadnych i logicznych pytań retorycznych: czy każdy kto codziennie odwiedza jest posiadaczem ? czy osoba doglądająca chorego jest posiadaczem ? czy kucharka jest posiadaczem ? czy ogrodnik jest posiadaczem ? czy osoba opiekująca się pod nieobecność jest posiadaczem ? Mimo, że twierdzenia Powódki są nietrafione, to z ostrożności procesowej wymagają riposty.

Zmarły w dniu 01.06.2023r. spadkodawca, po rozwiedzeniu się z Pozwaną żył w konkubinacie z inną kobietą. Oczywistą konsekwencją konkubinatu, nie-wymagającą dowodzenia, jest fakt bezsporny że w domu mieszkalnym zmarły spadkodawca mieszkał z konkubiną, która się nim ewentualnie opiekowała, przygotowywała posiłki itd. Konkubina nie potwierdziła (i nie została wezwana na świadka przez Powódkę), aby Powódka była codziennie w odwiedzinach u syna oraz aby Powódka miała non stop klucze od domu mieszkalnego.

Ważna również kwestią jest stan zdrowia zmarłego spadkodawcy. Dbając o dobre imię zmarłego, można przyznać jedynie, iż cierpiał na problem związany z nadużywaniem alkoholu. Jednakże spadkodawca nie chorował na żadne choroby przewlekłe, wymagające wielomiesięcznej terapii i leżenia pacjenta w domowym łóżku. Zmarły do końca swojego życia prowadził rozległe interesy, inwestycje, a śmierć była nagła i niespodziewana, czego dowodem jest brak sporządzenia przez Niego testamentu.

Powódka wyjątkowo napisała i wysłała do matki małoletniej spadkobierczyni jedno pismo z dnia 03.08.2023r., które stało się również wnioskiem dowodowym w postępowaniu o przywrócenie rzekomo naruszonego posiadania. W piśmie z dnia 03.08.2023r. Powódka pisze:

Dlaczego nie przyjechał Pan ze swoją Mandantką osobiście do mnie po klucze...

Przedmiotowe oświadczenie Powódki, złożone 3 tygodnie po przejściu domu mieszkalnego przez Pozwaną, dowodzi, iż Powódka:

1. nigdy nie była posiadaczem domu mieszkalnego;
2. powódka miała wolę przekazania kluczy do domu mieszkalnego;
3. pozew z dnia 18.08.2023r. o naruszenie rzekomego posiadania złożony 23.08.2023r. (wpływ do sądu) tj. 40 dni po newralgicznej dacie 14.07.2023r.

Pozwana w dalszej części *odpowiedzi na pozew* wskazywała na fakt, iż Powódka współdziałając ze swoim żyjącym synem i prezesem spółki AA Sp. z o.o., w istocie mając negatywne uczucia do byłej synowej i do wnuczki, nie może się pogodzić z ustawowym porządkiem spadkowym. Dlatego Powódka wszczęła postępowanie o przed SR o *uchylenie aktu poświadczenia dziedziczenia*. Wniosek Powódki był i pozostaje pusty, nie przedłożyła żadnego

testamentu, ale jako osoba w pełni władz umysłowych żąda uchylenia dziedziczenia na rzecz wnuczki, bez okazania testamentu. Jeżeli w domu zmarłego był testament, to w okresie od śmierci spadkodawcy do dnia 14.07.2023r. Powódka z żyjącym synem musieli znaleźć testament. Należy podkreślić, iż faktem bezspornym było, że Powódka i żyjący syn od dnia 01.06.2023r. do dnia 14.07.2023r. faktycznie posiadali klucze do domu mieszkalnego i to Oni odpowiadają z brakujące wartościowe przedmioty po zmarłym. Odpowiadają również za brak dokumentów, które zniknęły z kilkudziesięciu segregatorów. Jak sama Powódka pisze, dzięki działaniom jej żyjącego syna również był wezwany technik kryminalistyki w dniu 14.07.2023r. Policjant technik kryminalistyki wykonał i zabezpieczył, na ostre żądanie żyjącego syna, kilkakaset zdjęć, co paradoksalnie służy interesom i twierdzeniom Pozwanej i co powinno przyczynić się do odpowiedzialności karnej osób odpowiedzialnych, za brakujące dokumenty i wartościowy majątek.

Pozwana ponadto wskazała, na fakt bezsporny, iż Powódka rzekomo poczuwająca się do bycia posiadaczem nieruchomości mieszkalnej, ani jej żyjący syn nie zawiadomili organów ścigania w sprawie przywłaszczenia (lub kradzieży): dokumentów, samochodu volvo który stał w chwili śmierci pod domem, koparki wartej 250 tys. zł, quada, motocykla i innych wartościowych rzeczy, których brak stwierdzono w dniu 14.07.2023r. Powódka z jakiś powodów nie poszukuje ww. rzeczy ruchomych za pomocą organów ścigania, a jednocześnie potrafi wszczynać wiele postępowań cywilnych paraliżujących działania małoletniej spadkobierczyni.

Finalnie Pozwana w *odpowiedzi na pozew* przedstawiła swoje stanowisko prawne. Wskazując, iż ciężar udowodnienia samowolnego naruszenia posiadania spoczywa – zgodnie z art. 6 k.c. – na posiadaczu, który chce skorzystać z ochrony sądowej (Szołc-Nartowski, LEX/el. 2024, art. 342.)

Legitymowanym czynnie w procesie posesoryjnym jest posiadacz, którego posiadanie zostało naruszone (w skrajnym przypadku – gdy został wyzuty z posiadania). Zarówno z art. 342 k.c., jak i z art. 344 k.c. wynika, że chronione jest każde posiadanie (Kosińska, 2018, s. 827-828, 832-841). Roszczenie posesoryjne mają więc posiadacze samoistni i zależni. Nie mogą z niego jednak korzystać dzierżyciele. Przepis art. 336 k.c. **ma charakter definicyjny** i jego znaczenie ujawnia się dopiero na tle innych rozwiązań prawnych w kodeksie

cywilnym, które odnoszą się do posiadania samoistnego lub zależnego albo w ogóle do posiadania (Gudowski, Rudnicka, Rudnicki G., Rudnicki S., 2016, s. 784-796). Przede wszystkim chodzi o przepisy art. 155 § 2, art. 153, 146, 432, art. 169 § 1, art. 181, 172, 174, 292, 224-231, 434, 436 k.c., a także art. 337 i 339-352 k.c. Na marginesie można zaznaczyć, że do art. 336 k.c. **sięga się także przy interpretacji przepisów podatkowych dotyczących nieruchomości**, gdyż ustawy podatkowe nie zawierają własnych definicji posiadania samoistnego i zależnego (Pahl, 2023, s. 85-102). Stąd też bogate orzecznictwo sądów administracyjnych dotyczące art. 336 k.c. W świetle brzmienia art. 336 k.c. posiadanie jest władaniem rzeczą (Żuralski, 2021, s. 44-85). Zgodnie z teorią romanistyczną przyjętą w kodeksie cywilnym, to władztwo obejmuje dwa elementy: fizyczny (*corpus possessionis*) – faktyczne władanie rzeczą oraz psychiczny (*animus rem sibi habendi*) – wolę władania rzeczą dla siebie (jak właściciel albo jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad cudzą rzeczą), (Malicki, Warszawa 2025, s. 155).

Animus possidendi to charakterystyczny element, który odróżnia posiadanie od innych form faktycznego władania rzeczą (dzierżenia, władztwa prekaryjnego). W orzecznictwie słusznie podkreślono, że animus rem sibi habendi przejawia się w podejmowaniu wielu czynności wskazujących na to, iż posiadacz traktuje rzecz jako pozostającą w jego sferze swobodnej dyspozycji, przy czym ocena podejścia uwzględnia rzeczywistą wolę władającego, ale dokonywana jest obiektywnie, z punktu widzenia otoczenia posiadającego (Postanowienie SN z 22.08.2022 r., I CSK 4118/22, LEX nr 3482965).

Należy przyjąć, że w świetle art. 336 k.c. posiadanie jako stan władztwa nad rzeczą jest stanem faktycznym, choć nie ma co do tego zgodności w doktrynie. Według dominującego stanowiska posiadanie nie jest prawem podmiotowym, lecz jedynie stanem faktycznym. Taka teoria jest także akceptowana w orzecznictwie (Księżak, 2015 s. 270-271; Kowalczyk, 2016 s. 145-152).

Z posiadaniem jako stanem faktycznym ustawa wiąże jednak określone skutki prawne. Wśród konsekwencji prawnych związanych z posiadaniem wypada wskazać najdonioślejsze.

Przede wszystkim posiadanie może prowadzić do nabycia w drodze zasiedzenia własności (art. 172 i 174 k.c.), (Skowrońska-Bocian/Warciński, 2015, s. 545-555), a także służebności gruntowej albo przesyłu (art. 292 i 305⁴ k.c.),

(Gurgul, 2022, s. 25-45). Poza tym posiadaczowi mogą przypadać pożytki, które rzecz przynosi, a także może dochodzić do rozliczeń między właścicielem rzeczy a posiadaczem (art. 224-230 k.c.), (zob. szerzej w przedmiocie roszczeń uzupełniających, Stelmach, 2019, s. 76-103). Posiadanie może być też źródłem roszczenia posiadacza o wykup zajętej części gruntu (art. 231 § 1 k.c.), (tak Wyrok SA w Lublinie z 2.06.2015 r., I ACa 16/15, LEX nr 1746346), a także roszczenia o ustanowienie służebności drogi koniecznej (art. 146 w zw. z art. 145 k.c.). (Dziczek, 2015, s. 88).

Zasadniczą specyfiką postępowania w sprawach o naruszenie posiadania jest ograniczenie kognicji sądu jedynie do badania ostatniego stanu posiadania i faktu naruszenia posiadania. W sprawie o naruszenie posiadania ustaleniu podlegają tylko dwie okoliczności: ostatni stan posiadania i fakt jego samowolnego naruszenia.

Według Pozwanej, Powódka nie wykazała: woli władania dla siebie ani trwałości posiadania. Wola władania rzeczą dla siebie (*animus rem sibi habendi*) przejawia się w podejmowaniu wielu czynności wskazujących na to, że posiadacz traktuje rzecz jako pozostającą w jego sferze swobodnej dyspozycji, przy czym ocena podejścia uwzględnia rzeczywistą wolę władającego, ale dokonywana jest obiektywnie, z punktu widzenia otoczenia posiadającego. Definicja posiadania pomija natomiast sposób oraz okoliczności, w których doszło do objęcia nieruchomości we władanie, mające znaczenie jedynie dla oceny dobrej lub złej wiary wpływającej na długość okresu zasiedzenia (postanowienie SN z 15.01.2015 r., IV CSK 193/14, LEX nr 1583443).

Trwałość posiadania. Incydentalne, chwilowe władanie rzeczą nie może być uznane za posiadanie. Ponieważ posiadanie jest władaniem w zakresie prawa pozwalającego na korzystanie z rzeczy, a prawa te noszą znamiona pewnej trwałości (szczególnie prawa rzeczowe), władanie to powinno być stosunkowo trwałe (Warcіński, 2013, s. 224-265). Natomiast władztwo faktyczne musi być stanem trwałym, czyli chodzi tutaj o możliwość korzystania z rzeczy przez czas nieokreślony, choć nie jest to wcale równoznaczne z długotrwałym posiadaniem (zasada trwałości posiadania). Sąd Najwyższy wskazał, że z istoty posiadania wynika, że musi ono mieć pewne cechy stabilności. Gdyby więc akty faktycznej łączności podmiotu z rzeczą cech tych były całkowicie pozbawione, nosząc charakter przypadkowości, to nie byłyby one przejawem posiadania.

Pozwana reasumując podkreśliła, że mając szczególnie na względzie ww. fakty bezsporne, należy podkreślić, iż pomiędzy Powódką a Pozwaną która reprezentuje małoletnią spadkobierczynię, istnieje wielowątkowy konflikt cywilny i karny. Powództwo i zawarte tam twierdzenia oraz dowody nie wypełniają wymogów art. 336 k.c. w zakresie wykazania stanu posiadania, a tym samym Powódka nie posiada legitymacji do ochrony określonej w art. 344 k.c.

Pozwana przyznała, iż w dniu 14.07.2023r. weszła w stan posiadania domu mieszkalnego wraz z małoletnią córką. Pozwana przyznaje, iż w okresie od 01.06.2023r. a 14.07.2023r. Powódka mając klucze prawdopodobnie nieudolnie *dozorowała* nieruchomość mieszkalną, z którego się nie wywiązała i co do którego małoletnia spadkobierczyni ma roszczenia przeciwko Powódce.

Nieruchomość mieszkalna była niezamieszkana, nie była w niczym posiadaniu, a Pozwana wraz ze spadkobierczynią i osobami towarzyszącymi w dniu 14.07.2023r. działali w granicach prawa cywilnego i w granicach prawa karnego. Po otworzeniu domu mieszkalnego, Pozwana, 9 Policjantów oraz wiele osób przybranych dla celów dowodowych – zastali dom opróżniony z wszelkiej dokumentacji i z wszelkich wartościowych przedmiotów. Finalnie należy przypomnieć, iż Powódka w swoim piśmie z dnia 3.08.2023r. zamierzała przekazać klucze do domu mieszkalnego, podobnie brat zmarłego w korespondencji sms z 7.07.2023r.

Sąd przychylił się do stanowiska Pozwanej i w wyroku z dnia 18.01.2024r. oddalił powództwo, zasądzając od Powódki (babci) kwotę 345 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wyrok stał się prawomocny w dniu 07.03.2024r.

WNIOSEK O ZABEZPIECZENIE SPADKU PRZECIWKO MAŁOLETNIEJ SPADKOBIERCZYNI

Kolejnym wroгим działaniem zorganizowanej grupy osób przeciwko małoletniej spadkobierczyni był wniosek prezesa spółki AA Sp. z o.o., o zabezpieczenia spadku poprzez spisanie i oddanie pod dozór majątku ruchomego i nadzór nad nieruchomościami oraz złożenie do depozytu sądowego środków pieniężnych pochodzących z polisy ubezpieczeniowej spadkodawcy,

które uzyskala małoletnia spadkobierczyni. Wady formalne tego żądania, były modyfikowane i prostowane przez pełnomocnika Wnioskodawcy, dlatego zostaną pominięte w analizie. Celem stało się sparaliżowanie wszelkiego zarządzania schedą spadkową i zablokowanie wszelkich wniosków do organów ścigania, składanych przez pełnomocnika małoletniej spadkobierczyni, adekwatnie do stwierdzanych naruszeń kodeksu karnego przez zorganizowaną grupę.

Omawiany wniosek o zabezpieczenie, Wnioskodawca uzasadniał tym, iż rzekomo pożyczył spadkodawcy w dniu 18.10.2020r. kwotę 815.200 zł i w dniu 5.04.2021r. kwotę 371.000 zł łącznie: 1.186.200 zł (w dalszej części będzie zaokrąglone do 1,2 mln zł). Jednakże posiada tylko ksero umów pożyczek (aby grafolog nie był w stanie badać pisma zmarłego) a świadkiem pożyczek był brat zmarłego, występujący na każdym etapie, każdego wrogiego działania przeciwko małoletniej.

Matka małoletniej spadkobierczyni działająca jako przedstawicielka ustawowa wniosła o oddalenie wniosku jako oczywiście bezzasadnego.

Ponadto, matka małoletniej spadkobierczyni wniosła o zobowiązanie Wnioskodawcy przez Sąd w terminie 7 dni, pod rygorem skutków wynikających z art. 233 § 2 k.p.c. (zob. szerzej Ereciński, 2024, s. 62-71), do:

1. przedłożenia przez Wnioskodawcę oryginałów rzekomych umowy pożyczki na łączną kwotę ok. 1,2 mln zł – *w celu umożliwienia złożenia kolejnego wniosku dowodowego o zlecenie ekspertyzy grafologicznej na okoliczność ustalenia autentyczności podpisu zmarłego – w przypadku nie przedstawienia oryginału egzemplarza do akt sprawy – uznania za udowodnione, że umowa pożyczki jest sfałszowana;*
2. przedłożenia przez Wnioskodawcę potwierdzeń przelewów bankowych potwierdzających realizację rzekomych umów pożyczek na kwotę ok. 1,2 mln zł, na konto: zmarłego – *w celu ustalenia faktu, w jakiej kwocie rzeczywiście pożyczka została udzielona – w przypadku nie przedstawienia potwierdzeń przelewów – uznania za udowodnione, że umowa pożyczki jest sfałszowana;*
3. przedłożenia przez Wnioskodawcę wszelkiej innej dokumentacji świadczącej o przekazaniu środków w szczególności potwierdzeń odbioru gotówki stanowiącej wykonanie umowy pożyczki lub innych świadczących o przekazaniu pożyczkobiorcy środków – *w celu ustalenia faktu,*

- rzeczywistego zaistnienia umów pożyczek w obrocie prawnym – w przypadku nie przedstawienia ww. dowodów – uznania za udowodnione, że umowa pożyczki jest sfałszowana;*
4. *przedłożenia przez Wnioskodawcę miarodajnych w świetle k.p.c. dowodów posiadania przez Wnioskodawcę w październiku 2020r. wolnych środków pieniężnych w kwocie ok. 1,2 mln zł – w celu ustalenia faktu, w jakiej kwocie rzeczywiście pożyczka mogła być udzielona – w przypadku nie przedstawienia dowodów świadczących o posiadaniu takiej wielkości środków pieniężnych – uznania za udowodnione, że umowa pożyczki jest sfałszowana;*
 5. *przedłożenia przez Wnioskodawcę wyciągu z księgi udziałów Spółki AA Sp. z o.o. z aktualnym wykazem udziałowców i posiadanych przez nich udziałów, podpisanego przez Wnioskodawcę jako prezesa – w celu faktu czy Wnioskodawca respektuje obowiązujące prawo i prawa małoletniej spadkobierczyni do 99 udziałów w Spółce AA sp. z o.o. – w przypadku nie przedstawienia wyciągu z księgi udziałów – uznania za udowodnione, że wnioskodawca działa na szkodę małoletniej.*

W dalszej części uzasadnienie *odpowiedzi na wniosek* zostało wskazane, iż wniosek jest wewnętrznie sprzeczny, wzajemnie się wykluczający i dążący do mistyfikacji procesowej, w celu ochrony działań Wnioskodawcy, które wprost zmierzają do szkody na majątku małoletniej spadkobierczyni. W celu prawidłowego przedstawienia stanu faktycznego i prawnego, konieczne jest odwołanie się do faktów bezspornych i chronologii zdarzeń.

Ponadto, w związku z uzasadnionymi podejrzeniami popełnienia przestępstw, Sąd został powiadomiony, że w związku z rzekomymi pożyczkami Wnioskodawcy zostały zawiadomione: Naczelnik Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Toruniu i GIFF w związku z rzekomymi umowami pożyczek na łączną kwotę 1,2 mln zł przedłożoną do akt sprawy przez Wnioskodawcę. Zostało również złożone zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa dot. rzekomych pożyczek w Prokuraturze Rejonowej. Żadna ze wspomnianych instytucji, według najlepszej wiedzy, nie podjęła miarodajnych czynności w celu zbadania przestępczych działań Wnioskodawcy.

Uczestniczka podniosła również zarzut, iż zachodzą uzasadnione przesłanki możliwości popełnienia przez Wnioskodawcę – przestępstwa usiłowania oszustwa z art. 286 k.k. w zw. z art. 270 k.k. polegająca na próbie osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd spadkobierczynią, na podstawie fikcyjnych umów pożyczek – celem wytworzenia niezgodnego z rzeczywistością przeświadczenia, iż zmarły był pożyczkobiorcą, w czasie gdy umowa ta nigdy nie była zawarta (por. Zakrzewski, 2024, s. 1349).

Uczestniczka zwróciła się do Banku wskazanego w umowie pożyczki. Pismo Banku ujawnia, iż w okresie od 28.10.2020 do chwili obecnej Wnioskodawca wpłacił na konto zmarłego z tytułu pożyczki dokładnie i precyzyjnie 0,00 zł.

W dniu 09.09.2021r. Wnioskodawca dokonał wpłaty na konto kwoty 25.000 zł tytułem: *wpłata*, co nie może być traktowane jako rata pożyczki, a wpłata była wpłatą utargu z punktu sprzedażowego w którym Wnioskodawca był zatrudniony przez zmarłego. Odwołując się do wiedzy powszechnej i życiowego doświadczenia, należy podkreślić, iż prawidłowo funkcjonująca w obrocie prawnym, realna umowa pożyczki powinna spowodować, iż Wnioskodawca wyśle wezwanie przedsądowe do spadkobierczyni i wystąpi o zapłatę z tytułu pożyczki. Tymczasem Wnioskodawca zachował się odwrotnie, nie odpisywał na pisma pełnomocnika małoletniej, później nie odbierał korespondencji, odmawiał spotkań i nie występował o zapłatę. Natomiast Wnioskodawca jako rzekomy pożyczkodawca występuję w wnioskiem *de facto* o pozbawienie Uczestniczki możliwości prawnych działań przeciwko niemu. Wnioskodawca wnosił o zabezpieczenie spadku po zmarłym, a tym samym wnosi o zablokowanie działań dla niego niekorzystnych i ujawniających jego bezprawne działania.

Kuriozalne jest to, że Wnioskodawca w petitum wniosku o udzielenie zabezpieczenia, wnosi o złożenie do depozytu sądowego środków pieniężnych pochodzących z polisy ubezpieczeniowej. Wprost Wnioskodawca próbując nadużyć prawa podmiotowego w świetle art. 5 k.c. (Zbiegień-Turzańska, 2024, Legalis – wydanie elektroniczne, art. 5) stara się wtargnąć w prywatną sferę własności małoletniej Uczestniczki. Pomijając standardy interpretowania prawa przez Wnioskodawcę, środki pieniężne pochodzące z polisy ubezpieczeniowej nie mają żadnego związku z porządkiem spadkowym, żadnego związku ze schedą spadkową. Warto dodać, że małoletnia dziedziczy tylko z dobrodziejem inwentarza.

Wnioskodawca nie przedstawił Sądowi żadnych dowodów, przelewów i wpłat w wykonaniu rzekomej umowy pożyczki.

Ostatecznie, Uczestniczka pisemnie poinformowała Sąd, iż Wnioskodawca w dniu 17.08.2023r. (działanie równoległe do niniejszej sprawy) przed Notariuszem zawarł umowę nowej spółki. W dniu 26.09.2023r. w KRS zostało ujawnione założenie nowej spółki Wnioskodawcy pn. *BBB Sp. z o.o.*. Spółka ma zbliżoną nazwę i PKD. Usprawiedliwione jest przypuszczenie, że są dokonywane transfery majątku ruchomego do nowej spółki za które Wnioskodawca kierując Spółką *AA Sp. z o.o.* nie zapłacił i prawdopodobnie nigdy nie zamierzał zapłacić.

Sąd przychylił się do stanowiska Uczestniczki (matki małoletniej spadkobierczyni) i postanowieniem z dnia 6.02.2024r. oddalił wniosek Wnioskodawcy, koszty postępowania znoszą się wzajemnie.

PODSUMOWANIE

W przeanalizowanym studium przypadku zostały wybrane i omówione tylko 3 procesy. Naturalnie wymuszona selekcja pozostawiła poza obszarem badań, obszerne, wielowątkowe śledztwa, procesy o ustalenie nieistnienia rzekomych pożyczek, pozew o ustalenie do kogo należą pieniądze zgromadzone na koncie babci i zmarłego spadkodawcy, wielowątkowe postępowanie o wejście w prawa współnika przez małoletnią spadkobierczynię, a następnie wprowadzenie nowego prezesa, działającego w faktycznym interesie małoletniej spadkobierczyni.

Wyniki przeprowadzonego studium przypadku, wskazują główny wniosek, iż w przypadku dziedziczenia przez małoletnią, istnieje obiektywna przeszkoda w zarządzaniu schedą spadkową, w przypadku konieczności uzyskiwania kolejnych zgód sądu rodzinnego na dokonywanie czynności w imieniu małoletniej, w sytuacji wszczynania wrogich (nie merytorycznych) postępowań, które w Polsce skutecznie paraliżują zarządzanie majątkiem, w szczególności zobowiązaniami schedy spadkowej.

Przyjęty na wstępie, cel badawczy został zrealizowany poprzez analizę stanu faktycznego i stanu prawnego trzech wybranych postępowań sądowych

z wszystkich postępowań, z którymi borykała się małoletnia spadkobierczyni. Problematyka okazuje się bardzo rozległa i wymaga dalszych badań naukowych. Wynik ostateczny zarządzania całą schedą spadkową obecnie jeszcze nie jest znany, gdyż pozostaje niewyjaśniona kwestia np. rzekomej pożyczki 1,2 mln zł. Ponadto problemem otwartym pozostają szkody wyrządzone w majątku małoletniej przez osoby wrogie, z tytułu *pustych* postępowań sądowych, za które nigdy nie poniosą odpowiedzialności, tłumacząc się że korzystali z konstytucyjnego prawa do sądu.

Studium przypadku dało w dużej mierze odpowiedzi na pytania problemowe. Kroki prawne i etapy strategicznych ruchów w zarządzaniu schedą spadkową należącą do małoletniej spadkobierczyni, muszą być podejmowane przez: kompetentnego w wyobraźnię prawnika, przy współpracy z księgową, ale wyjątkowo duże oczekiwania są wobec żyjącego rodzica małoletniej spadkobierczyni. Pozostają wśród wniosków końcowych kwestie bez rozstrzygnięć. Mianowicie, gdy małoletnia w schedzie ma wartościowe nieruchomości, lecz nie posiada środków bieżących na prowadzenie koniecznych i pilnych postępowań sądowych – pozostaje nierozwiązywalny problem finansowania pilnych i koniecznych procesów. Jeden z koniecznych procesów, który się nie rozpoczął z powodu braku środków na wpis sądowy, dot. stwierdzenia nieistnienia pożyczki w kwocie ok. 1,2 mln zł. Wpis sądowy wynosiłby 60.000 zł, w przypadku tu zaistniałym, mimo wyczerpania instancji, sądy polskie odmówiły zwolnienia z kosztów. *In fine* małoletnia spadkobierczyni nie ma możliwości wyprzedzającego ruchu procesowego przeciwko osobie zagrażającej jej majątkowi.

Ostatecznie warto zauważyć i podkreślić pozytywne zjawisko, iż w konkretnym Sądzie Rejonowym, zmasowany atak procesowy przypuszczony przez osoby wrogie małoletniej spadkobierczyni, paradoksalnie doprowadził do tego, że w sposób naturalny sędziowie rozpatrujący wszystkie sprawy, pozięli wiadomości urzędowe o pozostałych procesach przeciwko małoletniej. Odnosząc to do polskich realiów rozpatrywania spraw, w tym przypadku główne procesy, zostały przeprowadzone sprawnie i obiektywnie.

BIBLIOGRAFIA/ REFERENCES

- Dziczek, R. (2015). 1.3. *Treść służebności przesyłu* [w:] *Służebność przesyłu i roszczenia uzupełniające*, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Ereciński, T. (2024). [w:] *Postępowanie dowodowe. Komentarz do art. 227-315 k.p.c.*, M. Dziurda (red.), Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Gonet, W., Celiński, D., Karpowicz W., Małecki, W., Marquardt, P., Pest, P., Sałajczyk, D., Wojciechowski, R., Zarzycka, M., Zawadzka, P. (2022). [w:] Gonet W., Celiński D., Karpowicz W., Małecki W., Marquardt P., Pest P., Sałajczyk D., Wojciechowski R., Zarzycka M., Zawadzka P., *Prawo o notariacie. Komentarz. Wzory aktów notarialnych i poświadczeń*, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Gudowski, J., Rudnicka, J., Rudnicki, G., Rudnicki, S. (2016). [w:] Gudowski J., Rudnicka J., Rudnicki G., Rudnicki S., *Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Własność i inne prawa rzeczowe*, wyd. II, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa, art. 336.
- Gurgul, S. (2022). *Służebność przesyłu i pokrewne instytucje prawne; roszczenia związane z ich powstaniem i wykonywaniem*, Rejent, nr 10.
- Kowalczyk, B. J. (2016). *Stan faktyczny czy prawny? – czyli o naturze posiadania raz jeszcze*, *Studia Iuridica*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa, nr 64.
- Kozińska, J. (2018). [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Własność i inne prawa rzeczowe (art. 126-352)*, Fras M., Habdas M. (red.), Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Księżak, P. (2015). [w:] *Kodeks cywilny. Wybór orzecznictwa. Komentarz orzecznicy*, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Malicki, A. (2025). 4.6. [w:] *Nieruchomości. Metodyka pracy adwokata i radcy prawnego*, Buczkowski P., Chmielnicki P., Mularski K., Olejniczak A. (red.), Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Pahl, B. (2023). *Cywilistyczna koncepcja posiadania* [w:] *Posiadanie w konstrukcji prawnej podatków*, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Sitek, B. (2024). [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany*, Nazaruk P. (red.), LEX/el.
- Skowrońska-Bocian, E., Warciński, M. (2015). [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz*, Tom I, Pietrzykowski K. (red.), Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa.
- Stelmach, B. (2019). 3. *Ogólna charakterystyka roszczeń uzupełniających* [w:] *Roszczenia uzupełniające roszczenie windykacyjne*, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Szolc-Nartowski, B. (2024). [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany*, Balwicka-Szczyrba M., Sylwestrzak A. (red.), LEX/el.
- Tuleja, P. (2023). [w:] Czarny P., Florczak-Wątor M., Naleziński B., Radziejewicz P., Tuleja P., *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, wyd. II, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.
- Uliasz, M. (2016). 15. *Uchylenie zabezpieczenia spadku* [w:] *Postępowanie w sprawach o zabezpieczenie spadku, spis inwentarza i wykaz inwentarza*, Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.

- Warcński, M. (2013). *Ochrona posiadania nieruchomości i służebności gruntowych*, Prawo w Działaniu, Sprawy Cywilne, Wydawnictwo Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości, Warszawa, nr 15/2013;
- Zakrzewski, P. (2024). [w:] *Kodeks karny. Komentarz*, Majewski J. (red.), Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa
- Zbiegień-Turzańska, A. (2024). [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz. Część ogólna. Tom I, serii Osajda/ (red.) tomu Borysiak*, wyd. 33, Legalis – wydanie elektroniczne;
- Zielińska-Wałaczek, A. (2017). *Zmiana sytuacji współników mniejszościowych w spółce z o.o.*, PPH, nr 11;
- Żuralski, M. (2021). *Posiadanie – ogólny zarys konstrukcji, cz. I*, Rejent, nr 6, s. 44-85.
- Żyznowski, T. (2021). [w:] *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366*, Wiśniewski T. (red.), Wydawnictwo Wolters Kluwer Polska, Warszawa.

AKTY PRAWNE I ORZECZNICTWO

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., nr 78, poz. 483 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1568 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1001).
- Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 18 z późn. zm.).
- Postanowienie SN z 15.01.2015 r., IV CSK 193/14, LEX nr 1583443.
- Postanowienie SN z 22.08.2022 r., I CSK 4118/22, LEX nr 3482965.
- Wyrok SA w Lublinie z 2.06.2015 r., I ACa 16/15, LEX nr 1746346.